

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 814: Kinh “Pháp Hoa” Nói: “Nếu Muốn Sám Hối, Đoan Tọa Niệm Thật Tướng. Tội Nặng Như Sương Sa, Mặt Trời Trí Tuệ Có Thể Tiêu Trừ.”

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 069)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【 Kinh “Pháp Hoa” nói: “Nếu muốn sám hối, đoan tọa niệm thật tướng. Tội nặng như sương sa, mặt trời trí tuệ có thể tiêu trừ.” 】

Trong “Kinh Pháp Hoa”, Thế Tôn dạy Bồ Tát, đây không phải là dạy người thường, mà là dạy các vị Bồ Tát bậc cao, dạy các ngài phương pháp tu sám hối; sám hối có trên mặt “sự” để sám hối, có trên mặt “lý” để sám hối. Bài kệ này là được giảng từ trên mặt lý, là “lý sám hối”. Hiệu quả của nó vô cùng thù thắng, có thể diệt trừ trọng tội, có thể phá vỡ vô minh. Phật dạy cho Bồ Tát phương pháp gì? Đó là “đoan tọa niệm thật tướng”. Câu này chính là phương pháp, có phải là dạy chúng ta từ sáng đến tối khoanh chân quay mặt vào tường ngồi thiền ở đó để niệm thật tướng hay không? Không phải vậy. Nếu bạn có cách nhìn như vậy, thì hoàn toàn là “y văn giải nghĩa”. “Đoan tọa” có ý nghĩa là gì? Chính là điều Phật đã giảng trong “Kinh Vô Lượng Thọ”: Đoan chánh kỳ tâm (làm cho tâm đoan chánh). Tâm nếu như đã đoan chánh, thì mắt tai mũi lưỡi thân tự nhiên sẽ đoan chánh, chữ “đoan” mang ý nghĩa này. Đoan tức là chánh, không có tà tư, không có tà niệm thì gọi là đoan. Thế nào gọi là tà tư, thế nào gọi là tà niệm? Nếu chiếu theo tiêu chuẩn của bộ kinh này mà nói, tiêu chuẩn của kinh này đích thực chính là tiêu chuẩn của “Kinh Hoa Nghiêm”, “Kinh Pháp Hoa”; trong tâm hễ có “niệm” thì là không đoan, trong tâm hễ có “tư” thì là không đoan. Thật tướng là gì? Thật tướng chính là chân như bản tánh. Niệm thật tướng chính là minh tâm kiến tánh, so với cảnh giới minh tâm kiến tánh của Thiên tông là cùng một sự việc. Kiến tánh thì đương nhiên sẽ diệt được tội, đương nhiên sẽ phá được vô minh; vô minh chưa phá, nghiệp chướng chưa tiêu trừ, thì làm sao bạn có thể kiến tánh được? Phật dạy là phương pháp này, phương pháp

này rất tốt, rất rốt ráo và triệt để; thế nhưng phàm phu, hàng Nhị thừa đều không dùng được. Chúng ta đương nhiên là không có cách nào, chỉ có thể chiêm ngưỡng tán thán lời răn dạy của Phật, chứ trên thực tế chúng ta không làm được. Làm không được, nếu thực sự làm không được, thì câu nói này của Phật lại giống như đang khơi gợi sự thèm thuồng của chúng ta vậy, là đang trêu đùa chúng ta! Giảng điều chúng ta không làm được, chúng ta nghe xong sẽ cảm thấy buồn khổ biết bao! Ngài vẫn còn có phương pháp cứu vãn, để cho chúng ta cũng có thể làm được, đó là phương pháp gì? Chính là dạy chúng ta nhất tâm xưng niệm A Di Đà Phật. Một câu danh hiệu A Di Đà Phật này tuy không phải là thật tướng, thế nhưng nó đích xác là vô cùng gần gũi với thật tướng, dùng phương pháp này nhất định có thể đạt đến thật tướng, pháp môn này thật màu nhiệm! Vô thượng vi diệu pháp, chính là xưng niệm A Di Đà Phật cầu sinh Tịnh độ. Từ đó có thể thấy, chân tín thiết nguyện nhất tâm nhất ý cầu sinh Tịnh độ, đó chính là “đoan tọa niệm thật tướng”.

Tâm của họ đoan chánh, ý nghĩa của chữ “tọa” (ngồi) là biểu thị sự bất động. Giác tâm của chúng ta sẽ không bị ngũ dục lục trần của thế gian làm cho lay động, không bị các pháp môn khác làm cho lay động, đây gọi là đoan tọa. Không phải là từ sáng đến tối khoanh chân quay mặt vào tường, đây là một từ hình dung, là ví dụ cho việc tâm của chúng ta bất động. Tọa thiền, quý vị xem Lục Tổ Đại Sư trong “Pháp Bảo Đàn Kinh” đã giải thích rất rõ ràng, chữ “tọa” này chính là mang ý nghĩa như như bất động. Không động tâm gọi là tọa, không chấp trước tướng gọi là thiền; bên trong không động tâm, bên ngoài không chấp trước tướng, đây gọi là tọa thiền, Lão nhân gia ngài đã giải thích như vậy. Không phải là ở trong thiền đường quay mặt vào tường một ngày ngồi mấy nén hương, không phải vậy. Đi đứng nằm ngồi thảy đều là thiền, đều là tọa thiền, đây là những điều được giảng trong “Đàn Kinh”. Cho nên chữ “tọa” ở chỗ này, cũng giống hệt như lời Lục Tổ Đại Sư đã giảng.

Tội nặng như sương sa, tội nghiệp cực kỳ nặng nề, tội nghiệp đọa địa ngục A Tỳ đã tạo trong vô lượng kiếp, tội nghiệp dù có nặng đến đâu đi nữa, thì cũng giống như sương giá, giống như giọt sương mai vậy; sương giá và sương mai, hễ mặt trời vừa lên là không còn nữa, liền bốc hơi tan mất, đây là hiện tượng chúng ta thường hay nhìn thấy, chúng ta đều hiểu rõ. Mặt trời trí tuệ có thể tiêu trừ, một khi trí tuệ Bát Nhã khai mở, thì tội nghiệp có nặng đến mấy cũng đều bị tiêu trừ. Vì sao vậy? Quý vị phải hiểu rằng, ở trong chân tâm bản tánh chỉ có trí tuệ Bát Nhã, không có nghiệp chướng, không có trọng tội. Tội nghiệp là gì? Nói

cho quý vị biết, mê rồi thì Bát Nhã liền biến thành trọng tội nghiệp chướng; giác ngộ rồi thì trọng tội nghiệp chướng lại biến thành Bát Nhã, sự việc chính là như vậy. Từ đó có thể thấy, trọng tội chính là vọng tướng, là tướng hư vọng hiện ra do mê mất tự tánh. Mã Minh Bồ Tát trong “Đại Thừa Khởi Tín Luận” có bảo chúng ta: “Bổn giác bổn hữu” (Giác ngộ vốn sẵn có), bổn giác chính là trí tuệ Bát Nhã, là vốn dĩ đã có; “Bất giác bổn vô” (Sự bất giác vốn không có), bất giác chính là mê hoặc, là vô minh, vốn dĩ không có. Tất cả mọi nghiệp chướng trọng tội, đều là vọng tướng hiện ra từ trong sự mê hoặc điên đảo, thế nên những thứ này không phải là thật, mà là hư vọng. Thế nhưng bạn phải nhớ kỹ, chỉ cần bạn vẫn còn vọng niệm, thì thứ này sẽ hiện hữu. Bạn có vọng niệm thì sẽ có nghiệp nhân quả báo, liền có lục đạo luân hồi, liền có ba đường ác đang chờ bạn đi thọ nhận, điều này không thể không biết. Nếu như cái niệm này của chúng ta không còn nữa, chỉ ít là Bốn tướng, Bốn kiến như trong “Kinh Kim Cang” đã giảng thực sự không còn nữa, thì xin chúc mừng bạn, trọng tội của bạn đã biến thành trí tuệ Bát Nhã. Vừa chuyển đổi, liền trở thành trí tuệ Bát Nhã.